

Intervju med Elisabeth Jönsson, intervjuperson nr 42

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 01:10:38

Datum: 2018-09-11

Intervjuare: Marja Ågren

Plats: Elisabeths hem, en villa på Byamannagatan, Bällskär, Brunnsbo

Tid: 10:00 – ca 11.00

Intervju med Elisabeth Jönsson

Bandningen börjar

Intervjuare 1 [00:00:06]: Då ska den vara igång, lyser stadigt, och då ska jag bara säga att det är tisdag den 11e september 2018, och jag som intervjuar heter Marja Ågren och det är för projektet Göteborg berättar. Och vi sitter på Byamannagatan, och du heter?

Talare 1 [00:00:24]: Elisabeth Jönsson.

Intervjuare 1 [00:00:26]: Just det. Roligt att du vill vara med.

Talare 1 [00:00:28]: Ja, tack.

Intervjuare 1 [00:00:29]: Ja, vill du berätta om vad det var som fick dig att vilja vara med, eller hur det kom sig?

Talare 1 [00:00:37]: Nej jag, vi passerade ju ståndet, båset utanför Storan på Kulturkalaset i år helt enkelt, och fick frågan och då tänkte jag, ja, just av den där anledningen att det är väl bra med lite blandad, att det inte bara är äldre gubbar som berättar hur det var i Majorna, det finns andra delar av Göteborg också. Jag tänkte, varför inte.

Intervjuare 1 [00:01:01]: Mm, vad roligt. Och du, när är du född?

Talare 1 [00:01:05]: Jag är född 1970.

Intervjuare 1 [00:01:08]: Och du bor ju då som sagt sa vi i Byamannagatan, och det ligger i, räknas det som Bällskär eller Brunnsbo eller?

Talare 1 [00:01:15]: Det räknas som Bällskär. Fast det står ju Brunnsbo då i barnens pass, så det är Brunnsbo då.

Intervjuare 1 [00:01:22]: Ja ja, någon slags formell.

Talare 1 [00:01:23]: Ja.

Intervjuare 1 [00:01:24]: Ja.

Talare 1 [00:01:25]: Men Bällskär är det när man går och röstar, märkte vi igår.

Intervjuare 1 [00:01:29]: Ja, just det. Och vad, hur många är ni som bor här i huset?

Talare 1 [00:01:35]: I huset, vi är fyra stycken, det är jag och min man som är ett år yngre, och så har jag, har vi två söner som är då 19 och 16 år.

Intervjuare 1 [00:01:49]: Och det är, det är din familj?

Talare 1 [00:01:50]: Det är min familj ja, ja, och våra två katter då.

Intervjuare 1 [00:01:53]: Ja just det.

Talare 1 [00:01:55]: Pantera och Tiger.

Intervjuare 1 [00:01:58]: Ja. Hur länge har ni bott här nu då?

Talare 1 [00:01:59]: Vi har bott här i 19 år, så vi flyttade in en månad innan äldste sonen föddes.

Intervjuare 1: Och då innan dess bodde ni i?

Talare 1: Då bodde vi inte så långt härifrån, vi bodde liksom ett stenkast över berget i en bostadsrättstväa på Sagogången som det heter.

Intervjuare 1 [00:02:19]: Mm. Och vad fick er då att leta just här liksom?

Talare 1 [00:02:23]: Jag är uppväxt i det här området, jag är uppväxt på några hundra meter åt det hållet, uppe på berget där. Mm, så att ja, och min lägenhet låg här och min man flyttade ju in där hos mig, han gick ju på Chalmers då när vi träffades, så då flyttade han helt enkelt bara in till mig, och sen blev vi liksom lite kvar här, och bra, nära stan tycker vi och det var ett bra prisläge, han kommer utefrån Askim och där kostade allting dubbelt så mycket, och det tyckte vi inte att vi hade på den tiden, så mycket pengar. Ville inte låna så mycket helt enkelt, vi tyckte, vi tyckte det var bra, nära stan helt enkelt.

Intervjuare 1 [00:03:07]: Måste bara fråga, vad heter berget, har det någon?

Talare 1 [00:03:09]: Jag vet inte, Börsåsgatan heter ju gatan som är högst upp, så Börsåsberget möjligtvis, men jag vet faktiskt inte, riktigt vad det heter.

Intervjuare 1 [00:03:19]: Nej, är det bebyggt eller är det liksom naturområde på det eller?

Talare 1 [00:03:22]: Högst upp är det naturområde, och sen så är det gator runt omkring, en ganska bra bit upp. Så mina föräldrar bodde ju på Börsåsgatan då med fantastisk utsikt över stan.

Intervjuare 1: Ja ja, fint.

Talare 1: Ja, jättest. Men jag tyckte när jag bodde där uppe när jag var liten, att man var lite isolerad. Det var inga kompisar som orkade cykla upp för två långa backar. Så jag var så avundsjuk på dem som bodde här nere på slätten som hade så mycket kompisar som man orkade cykla till. Så lite min tanke var när vi flyttade, någon, vi ska bo någonstans platt där barnens kompisar orkar cykla till. Det var liksom det enda som jag hade som kriterium. Inte liksom för ensligt och för långt upp.

Intervjuare 1 [00:04:05]: Har det funkat?

Talare 1 [00:04:06]: Det har funkat, mm.

Intervjuare 1 [00:04:08]: Vad bra.

Talare 1 [00:04:09]: De gillar att cykla och det är nära till bussen och, ja.

Intervjuare 1 [00:04:11]: Ja, vad bra.

Talare 1 [00:04:12]: Ja.

Intervjuare 1 [00:04:13]: Men bor dina föräldrar kvar?

Talare 1 [00:04:17]: Nej, de bor inte kvar, de fick sälja huset, för pappa fick en stroke, så att, och nu har han gått bort, men då, min mamma har flyttat till Hildedal.

Intervjuare 1 [00:04:26]: Okej, mm. Och det är ändå ganska nära?

Talare 1 [00:04:27]: Det är ganska nära, det är fyra kilometer bort, så hon har ett nytt sånt enplanshus där, mycket bra.

Intervjuare 1 [00:04:36]: Mm, vad bra. Har ni andra i trakten.

Talare 1: Släktingar?

Intervjuare 1: Ja, alltså släkt eller syskon eller?

Talare 1 [00:04:43]: Nej, jag har inga syskon. Och ingen släkt här i närheten.

Intervjuare 1 [00:04:46]: Nej. Mm. Och din mans familj, bor de kvar i Askim eller?

Talare 1 [00:04:52]: Ja, hans föräldrar har gått bort båda två tyvärr, men han har syskon i Stockholm med familj där, och så har han, så bor de andra syskonen inne i stan faktiskt. Ja.

Intervjuare 1 [00:05:10]: Ja, är det mycket grannsamverkan här eller granngemenskap eller?

Talare 1 [00:05:15]: Vi springer inte ner varandras dörrar, det gör vi inte.

Intervjuare 1 [00:05:18]: Nej.

Talare 1 [00:05:19]: Men vi har lite bra, jag har två härliga grannar här tvärsöver, två härliga, ett par, som älskar våra katter, så de är väl mer eller mindre, vi har väl mer eller mindre delad vårdnad om katterna, så det är jättebra. Så de pratar vi lite med och byter lite en äppelkaka ibland och lite must, lite vaktar varandras hus, lite så. Och sen så pratar man lite över, ja, nej, det är inte så att vi hänger hos varandra.

Intervjuare 1 [00:05:45]: Nej. Ändå, mysigt.

Talare 1 [00:05:48]: Ja.

Intervjuare 1 [00:05:49]: Och vad är din huvudsakliga sysselsättning, vad jobbar du med eller om du inte jobbar, vad gör du istället?

Talare 1 [00:05:57]: Jag jobbar, jag jobbar skift ute på Preem Raffinaderi, i Torslanda, på driften där.

Intervjuare 1 [00:06:04]: Mm, vad innebär det, det vet inte jag?

Talare 1 [00:06:07]: Ja alltså vi typ gör själva, vi gör bensen och diesel och gas helt enkelt, utav råolja, så vi tar in så att vi gör själva, det är själva tillverknings, så där är jag på driften då.

Intervjuare 1 [00:06:21]: Mm, har du gjort det sen länge?

Talare 1 [00:06:23]: Det har jag gjort sen länge, jag började -92. Mm, så jag har varit där i 26 år nu.

Intervjuare 1 [00:06:30]: Mm, är det bra?

Talare 1 [00:06:31]: Det är bra. Det är en bra arbetsgivare och en bra arbetsplats faktiskt.

Intervjuare 1 [00:06:37]: Men din man jobbar inte där eller?

Talare 1 [00:06:39]: Han jobbar inte där, han jobbar på SKF.

Intervjuare 1 [00:06:40]: Mm, just det. Och du sa att ni möttes på Chalmers, var det?

Talare 1 [00:06:44]: Nej, vi träffades faktiskt på mitt jobb, när han var, vi tar in chalmester varje år som sommarjobbare.

Intervjuare 1 [00:06:51]: Jajaja.

Talare 1 [00:06:53]: Som både gör lite praktik och får pengar, så att han var en sån, då för länge sen.

Intervjuare 1 [00:07:00]: Okej, men du var inte chalmerist eller?

Talare 1 [00:07:01]: Jag var inte chalmérist, utan jag jobbade där. Jag hade gått ett annat projekt för att börja jobba där.

Intervjuare 1 [00:07:06]: Jaha?

Talare 1 [00:07:07]: Ja, det var faktiskt med länsarbetsnämnden och BP raffinaderi då, de hade något litet samarbete, de körde en drive där länsarbetsnämnden, att de ville få in kvinnor på mansdominerade arbetsplatser, då -91, så det var lite olika såna projekt, det var ett greenkeeperprojekt, och det var Televerket som det hette på den tiden hade ett projekt och så BP. Och då gick man en utbildning på ett och ett halvt år, som vi var, som ett slags gymnasium, även om allihopa utav oss hade gått gymnasium, så men det var någon variant. Så varvade man det med praktik på den då arbetsplatsen, som arbetsgivaren som hade signat upp sig. Och sen var man då, i alla fall vi var garanterade anställning efter, om vi blev godkända på utbildningen. Och de inte tyckte man var alldeles tokig när man var där och praktiserade.

Intervjuare 1 [00:08:03]: Mm, mm, just det.

Talare 1 [00:08:05]: Så vi var faktiskt 12 tjejer och 11 började.

Intervjuare 1 [00:08:08]: Mhm, oj.

Talare 1 [00:08:09]: Efteråt. Och vi är fem kvar, efter 26 år.

Intervjuare 1 [00:08:16]: Ja, det är en bra, bra facit.

Talare 1 [00:08:20]: Ja, även om vi kanske är på lite olika delar på raffet nu, men vi är ändå kvar på samma liksom.

Intervjuare 1 [00:08:24]: Mm, är det, är det stark arbetsgemenskap generellt så på Preem eller där?

Talare 1 [00:08:30]: Ja men det tycker jag. Faktiskt. Och särskilt på driften tror jag. Det blir lite annorlunda för där jobbar man ju skift då, och då, skiftgemenskap är ju alltid speciellt, den är ju lite annorlunda än kontorskorriddagtid.

Intervjuare 1 [00:08:44]: Mm, kan tänka mig.

Talare 1 [00:08:46]: Ja, så den är faktiskt, det har vi pratat ganska mycket om på jobbet just att det är väldig skillnad på dagtidsorganisationen och skiftorganisationen rent hur man känner familjärhet med varandra eller med.

Intervjuare 1 [00:08:57]: Mhm, men kan du beskriva hur, alltså på vilket sätt blir det annorlunda?

Talare 1 [00:09:01]: Man är ju där, man är ju där ganska stor del av tiden känns det som,

även om man inte jobbar lika mycket som en vanlig dagtidstjänst rent timmässigt, men man är ju där storhelger, man kan vara där jul och nyår, man är där nätter, man är där långa pass på helgerna, man missar någon födelsedag, man missar någonting, det blir ju som en annan familj när man hänger ihop på ett annat sätt. Och vi är inte så många på skift heller, vi är 20, 20, 22 stycken, lite utspritt och så sitter inte alla på samma ställe, så det blir ganska tight på ett sätt.

Intervjuare 1 [00:09:41]: Just det, men jag förstår det, men är det samma personer då som är på samma skift, liksom, så att man?

Talare 1 [00:09:46]: Ja, precis.

Intervjuare 1 [00:09:48]: Så man lär känna varandra ganska bra?

Talare 1 [00:09:49]: Man lär känna varandra ganska bra. Mm.

Intervjuare 1 [00:09:52]: Ja men bra.

Talare 1 [00:09:53]: Så det är bra, ja.

Intervjuare 1 [00:09:54]: Hur jobbar du ungefär, i?

Talare 1 [00:09:57]: Jag jobbar i femskift, eller femskift då, så jag jobbar fyra veckor och är ledig var femte, och sen rullar det liksom och så skjuter vi dygnet framåt, försöker vi göra, så om man ett förmiddags, tidigt pass så jobbar man sen ett senare pass och sen ett nattpass, och så är det vila, och så vänder man.

Intervjuare 1 [00:10:16]: Mm, så du har aldrig en dygnsrytm som är liksom som vanligt eller vad man ska säga? [skrattar 00:10:20]

Talare 1 [00:10:21]: Nej, det är den ledigveckan då, som man ska försöka ha en normal dygnsrytm, det gäller att snabbt vända, annars kan man fortsätta sega runt i ett nattpass som man har gjort då tre stycken innan. Den är lite svår.

Intervjuare 1 [00:10:35]: Ja, men det funkar uppenbarligen, du har liksom?

Talare 1 [00:10:37]: Det funkar. Jag har en egen teori om att om man är lite nattmänniskalagd så har man bättre, lättare för skiftarbete, i alla fall där hos oss, än om man är en väldigt tydlig morgonmänniska.

Intervjuare 1 [00:10:51]: Mm, just det. Det låter rimligt.

Talare 1 [00:10:52]: För jag tycker, mina kompisar som är tydliga morgonmänniskor är ofta vansinnigt kvällströtta och helt uträknade, och då tror jag att man har svårt för det här att nattsudda lite.

Intervjuare 1 [00:11:05]: Mm, men jobbar din man skift?

Talare 1 [00:11:06]: Nej.

Intervjuare 1 [00:11:07]: Nej.

Talare 1 [00:11:09]: Det gör han inte.

Intervjuare 1 [00:11:10]: Och de har inte, alltså, är de, jag antar att det finns för- och nackdelar med detta liksom, jag tänker barnen?

Talare 1 [00:11:17]: Fördelar när barnen var små tyckte jag att jag var ganska mycket hemma. Vi hade liksom väldigt tur på den tiden att de hade fantastiskt dagis som vi kallade det då, det heter förskola nu då.

Intervjuare 1 [00:11:31]: Mm, mm.

Talare 1 [00:11:32]: Där de var väldigt, förstod precis hur man jobbade skift. Så de såg ju till att man fick sova ordentligt och inte behövde hämta dem för tidigt då. Min ledigvecka fick jag till exempel inte ha dem hemma hela veckan, för det var inte så bra för barnen då att helt plötsligt inte få vara med sina kompisar, utan de var tydliga med att de måste vara där några timmar i alla fall. Men annars så var de mycket hemma, jag kunde ju, de behövde inte vara så långa dagar, även om vi, och det tyckte jag var skönt. För det är jobbigt att gå på förskola, man är helt slut själv när man har varit där och hälsat på lite.

Intervjuare 1 [00:12:06]: Jo, absolut [skrattar 00:12:08].

Talare 1 [00:12:09]: [skrattar 00:12:09] Så det, ja det tyckte jag var skönt då. Sen så gillar jag att man kan gå och handla mitt på dagen, man får se upp för tisdagar bara för då är det pensionärstisdag, de är farliga [skrattar 00:12:20]. Men man gör ju saker på dagen då som man inte behöver göra sen när mannen kommer hem, då har man ju fixat det. Men sen kan man också missa saker, alltså man jobbar ju då två helger av fem, på en femveckorsperiod. Och då tycker jag ju alltid att det är då det är roliga saker som händer som man missar. Och i början så försökte man ju verkligen kämpa sig upp och så klämma i några timmar kalas mitt under ett nattpasskör, men det har jag slutat med. Då får det vara extremt viktigt, faktiskt.

Intervjuare 1 [00:13:00]: Nej, det kan jag tänka, rent hälsomässigt att man behöver.

Talare 1 [00:13:05]: Ja, alltså jag behöver sova länge.

Intervjuare 1 [00:13:09]: Men de har, de är tysta och snälla? [skrattar 00:13:12]

Talare 1 [00:13:12]: Ja, och de är vana vid det, alltså de är ju född, jag har ju jobbat 26 år och äldsta sonen är 19, alltså jag har alltid jobbat skift, de gångerna jag har gått över dagtid när vi har haft sån här, vi släcker ju raffinaderiet ibland för att liksom, inspektion och göra rent och laga saker. Inte så ofta, men när det händer då går man över kanske i en dagtidsorganisation. Och då rasar ju hela vår familjestruktur, för det är vi ju inte alls vana vid att både jag och min man ska vara borta måndag till fredag.

Intervjuare 1 [00:13:42]: Nej, det är klart.

Talare 1 [00:13:43]: Mm. Så man är van.

Intervjuare 1 [00:13:46]: Mm, mm. Men vi har en fråga här som är, hur ser en vanlig dag ut för dig, men det är inte en lätt fråga att svara på?

Talare 1 [00:13:55]: Nej, det är lite olika, och nu har jag faktiskt slagit till med att jag tyckte det var dags att skaffa mig en högskoleutbildning. Så jag har börjat på Kristianstad högskola, på distans, beteendevetenskapligt program. Så nu är det en vanlig dag lite blandat, antingen jobbar jag eller läser eller sover eller, mm, det är lite blandat. Handlar, mycket fixar saker kanske, köra någon till skolan eller ha, vandra lite runt.

Intervjuare 1 [00:14:22]: Just det, ja vad spännande. Den har du börjat nu då eller?

Talare 1 [00:14:29]: Den börjar nu ja, så jag har hållit på en vecka, så jag har en liten litteraturhög där jag ska kläm, läsa ut till januari.

Intervjuare 1 [00:14:37]: Mm, känns det bra?

Talare 1 [00:14:40]: Skräckblandad förtjusning. Det känns bra, men det som känns lite jobbigt för stunden är att all litteratur är på engelska, och det var lite tungrott [skrattar 00:14:51] kände jag när jag inte har läst sån engelska innan.

Intervjuare 1 [00:14:56]: Nej, det tar ett tag kan jag tänka mig att komma in i det, så det.

Talare 1 [00:14:59]: Mm, men det blir bra, tror jag.

Intervjuare 1 [00:15:01]: Mm, hur länge håller den på då?

Talare 1 [00:15:04]: Det är en treårig utbildning, så den är fullfart.

Intervjuare 1 [00:15:09]: Vet du vad det är du skulle vilja sikta på sen då?

Talare 1 [00:15:12]: Beteendevetenskap, lite inom företag kanske, företagslinje. Jobbar ju just nu som biträdande skiftchef, jag tycker det är lite småspännande med folks beteende, varför gör vi som vi gör och varför blev det som det blev. Det är roligt.

Intervjuare 1 [00:15:28]: Mm, verkligen. Ja.

Talare 1 [00:15:30]: Så man har ju haft några år på sig att studera.

Intervjuare 1 [00:15:32]: Ja tänkte det.

Talare 1 [00:15:34]: När man haft live studium, man har ju mycket med sig. Så tänkte jag, det var lite skönt, när jag ser vilken blandning det är på deltagarna på kursen så är det väldigt

många som är lite yngre, mellan 20 och 25. Sen är vi några stycken som är mellan 45 och 55 kanske. Tänker, det är lite skönt att ha lite erfarenhet med sig.

Intervjuare 1 [00:15:57]: Ja men absolut.

Talare 1 [00:15:58]: När man läser detta. Nu läser vi psykologi och sen blir det sociologi.

Intervjuare 1 [00:16:05]: Mm, spännande som sagt. Men är det, du tänker att du kan inom Preem jobba vidare med detta eller blir det mer i så fall sikta mot någon annan arbetsplats, det får du se?

Talare 1 [00:16:16]: Ja, det får jag se, för stunden, ja jag tänker fortsätta jobba, som jag gör och läsa samtidigt.

Intervjuare 1 [00:16:24]: Ja, just det. Ja, det var mycket om det, jag är nyfiken på det här med skiftarbete, men om man ska gå tillbaka till Göteborg då så är ju frågan, du är född sa du här då?

Talare 1 [00:16:35]: Ja.

Intervjuare 1 [00:16:36]: Och.

Talare 1 [00:16:37]: Jag är född i, eller jag är uppväxt, född, första två åren bodde vi i Jakobsdal.

Intervjuare 1 [00:16:44]: Mm, just det. På andra sidan?

Talare 1 [00:16:44]: På andra sidan där.

Intervjuare 1 [00:16:46]: Mm, mm just det.

Talare 1 [00:16:47]: Bakom ryska konsulatet där vid Sankt Sigrids plan.

Intervjuare 1 [00:16:50]: Mm.

Talare 1 [00:16:50]: Och sen flyttade vi till Danska vägen. Och där bodde vi tills jag var sju, och då flyttade vi hit till huset.

Intervjuare 1 [00:16:58]: Okej, ja.

Talare 1 [00:16:59]: Här.

Intervjuare 1 [00:17:00]: Minns du något från Danska vägen då?

Talare 1 [00:17:02]: Ja, jag minns mycket från Danska vägen, dels, jo men det gör jag, där trivdes jag väldigt bra faktiskt, hade mycket kompisar på gården och så. Och min farmor bodde i huset bredvid, så de rev hennes hus, hon bodde på Hvitfeldtskatan, sen rev de det så

fick hon flytta, så flyttade hon dit. Så hon bodde nära och bra. Och min mormor bodde i Strömmensberg. Så det är också väldigt nära. Så det tyckte jag var bra, skulle börja i nya Lundenskolan och få en fröken med långt ljust hår. Sen flyttade vi hit så då fick jag en fröken med kort brunt flottigt hår.

Intervjuare 1 [00:17:43]: Oj då [skrattar 00:17:43].

Talare 1 [00:17:43]: Jag förstod verkligen inte hur mina föräldrar tänkte [skrattar 00:17:47], det minns jag från första skoldagen, bara, vad hände här.

Intervjuare 1 [00:17:51]: Men hur motiverade de flytten då då?

Talare 1 [00:17:54]: Det var ett hus. Grejen var att pappa, min pappa skulle egentligen rita om det huset, för de som bodde där var en kollega till honom, och han skulle rita om det, göra det lite större. Men så blev huset tvärs över gatan till salu, så då köpte de det. Den familjen. Och min pappa han hade bara sett ritningarna, de hade bara varit på utsidan, men de köpte huset.

Intervjuare 1 [00:18:18]: Oj.

Talare 1 [00:18:18]: Mm, utsikten var ju helt, den är helt fantastisk där.

Intervjuare 1 [00:18:23]: Mm. Men du trivdes här ändå?

Talare 1 [00:18:30]: Jag trivdes här ändå. Och det är också otroligt svårt att flytta in i ett hus där man är uppväxt där föräldrarna har så starka åsikter kanske och känslomässiga bindningar till det huset, så jag skulle aldrig kunna göra det, kände jag. Utan de var tvungna att flytta för att pappa inte var frisk. Så att alla förändringar som jag gjorde, skulle göra, nej, det skulle inte funka. Alltså utsikten till all ära, jag kände att det här var mitt hus här. Då, och så trivs jag här. Det är så skönt, det är så nära till bussen. Även om jag är en bilmänniska så är det nära till bussen.

Intervjuare 1 [00:19:07]: Ja, just det, ja.

Talare 1 [00:19:10]: Tycker jag är skönt.

Intervjuare 1 [00:19:10]: Ja, men vad är det bästa med stadsdelen om du skulle säga det, eller liksom?

Talare 1 [00:19:16]: Jag tycker att det är nära till allting, även om jag kan störas på att jag hör motorvägen ibland, man sitter ute och det är lite fuktigt och vinden ligger på, det kan vara lite hög volym rent, man märker det när man kommer in, sen. Men så just att det är nära, vi kommer snabbt, då när motorvägspåfarten är fixad sen [skrattar 00:19:37] då kommer man snabbt ut, man kommer iväg, man är inte instängd.

Intervjuare 1 [00:19:42]: Mm, nej.

Talare 1 [00:19:44]: Jag har väldigt svårt för att känna mig instängd, och det gör man inte här. Man kan alltid åka åt något håll, du kan alltid ta dig någonstans. Så att och att man är nära stan och ändå inte mitt i kaoset. Det tycker jag är det bästa. Ja, det var bra skolor här, bra förskola. Kommer snabbt till jobbet, min man går ju över den gångbron där, Marieholmsbron. Så han går ju till jobbet fram och tillbaka.

Intervjuare 1 [00:20:15]: Mhm, vad bra.

Talare 1 [00:20:17]: Så att det, nej, det ligger bra.

Intervjuare 1 [00:20:20]: Finns det något som inte är bra med?

Talare 1 [00:20:25]: Avsaknaden av grönområde skulle jag säga. Man kan gå lite på berg, alltså men det finns egentligen bara stigar rakt över berget, så det finns liksom ingenstans man kan gå här, utan du måste ta dig någonstans. Det kan jag sakna. Ibland känner jag, varför bodde jag inte bredvid Skatås.

Intervjuare 1 [00:20:45]: Mm.

Talare 1 [00:20:46]: Där är det, är väl enda att jag skulle känna att jag skulle vilja bo där bara för att vara nära till, nu får vi alltid åka iväg.

Intervjuare 1 [00:20:54]: Mm, vad är närmsta, eller vart åker ni då?

Talare 1 [00:20:58]: Nu har vi ett sommarställe uppe i Hunnebostrand, så då går vi mycket omkring där, så då åker vi inte så mycket här men annars så åkte man väl kanske till Botaniska, och när mina svärföräldrar levde i Askim så gick vi mycket där ute och, ja. Skatås, runt Delsjön. Ja, det är väl där man går.

Intervjuare 1 [00:21:24]: Mm. Hur rör du dig överhuvudtaget sådär om man tänker Göteborg som helhet, vart är du någonstans mest eller oftast eller överhuvudtaget?

Talare 1 [00:21:37]: Precis, jag är väl oftast här eller på jobbet [skrattar 00:21:43] höll jag på att säga, eller så tar man inne i centrum. Runt omkring lite, ja lite olika ställen.

Intervjuare 1 [00:21:56]: Mm, vad gör du i centrum?

Talare 1 [00:21:59]: Det är om jag ska handla något de inte har på Coop ungefär, och när jag känner att jag måste ut och se folk. Jag måste inte umgås med folk hela tiden men ibland kan det bli lite instängt att vara på samma ställe hela tiden. Och då tycker jag det är lite roligt att åka buss, och jag tycker det är väldigt roligt att vara på stan bara och gå runt bland och se lite andra människor, få lite, mm, det är lite nyttigt faktiskt. Det blir lite skyddad verkstad när man är på samma arbetsplats hela tiden, man blir lite likriktad på något sätt. Särskilt då vi som jobbar skift som inte, 80 procent av tiden träffar vi inga andra än våra egna skiftskamrater och i arbetskläder, så att liksom intrycken är ganska snäva.

Intervjuare 1 [00:22:52]: Mm, mm.

Talare 1 [00:22:53]: Så det är egentligen det jag tycker är bra med stan. Frölunda Torg kan man åka till, Sisjön, lite så. Ja.

Intervjuare 1 [00:23:10]: Mm. Finns det några platser som du gillar extra mycket?

Talare 1 [00:23:22]: Vet inte, lite tråkigt men jag tycker väldigt mycket om Trädgårdsföreningen. För jag tycker det, om man åker in till stan för man ska kanske handla lite, så kanske man inte tycker det är så himla roligt ibland, för det blir lite tråkigt. Det är skönt att bara strosa in där lite, lite lugnt. Känns lite mindre rörigt än att bara gå längs kanalen på andra sidan där, tycker det kan vara lite intressant klientel ibland.

Intervjuare 1 [00:23:54]: Mm. Är du, kan du slinka in i Trädgårdsföreningen både, alltså året om?

Talare 1 [00:23:59]: Ja, fast mest när det är grönt tror jag, så mycket på vintertid, nej. Och jag är väl inte jättemycket i stan heller sådär så att vi, överdrivet mycket. På vintern känns det som att det är mer julklappsfokusering eller man ska ut och man ska fika eller det är mer så. Ska med någon son och köpa någonting.

Intervjuare 1 [00:24:26]: Just det. Går de, de går gymnasiet nu eller?

Talare 1 [00:24:29]: Ja äldste sonen började på Chalmers nu, och min yngste började på gymnasiet.

Intervjuare 1 [00:24:36]: Så de kanske rör sig mer?

Talare 1 [00:24:37]: Ja, nu är de ute på Lindholmen båda två, så där rör jag mig mycket nu för tiden också, Lindholmen kan man säga. Utforskar nya grejer, hittar väldigt dåligt, får inte ihop alls. Jag är väldigt långsam med att förstå hur stan hänger ihop. Tog mig hur många år som helst att förstå hur det hängde ihop liksom i sidled, så jag kunde utgå hemifrån och åka ut som i tårtbitar, jag kunde inte få ihop det emellan stadsdelarna på det viset.

Intervjuare 1 [00:25:05]: Mhm, hur kommer det sig tror du?

Talare 1 [00:25:06]: Jag vet inte men jag har alltid haft svårt för lite lokal sådär orientering på något sätt. Min man tycker jag är hopplös, som har alltid alla kartor uppochner, vi kommer alltid rätt, men ja. Det, jag har ett eget sätt att se saker i tårtbitsform, jag ser alltid allting i kubform på något vänster. Då är det svårt att få ihop dem ibland när de inte ligger, ja jag vet inte, det är skumt, tog många år innan jag fick ihop stan, i vuxen ålder alltså.

Intervjuare 1 [00:25:39]: Jaja, mm. Är du, har du varit i alla tårtbitar nu då?

Talare 1 [00:25:44]: Ja men det tror jag, mm. Min pappa han, jag är enda barnet och när jag hade sommarlov så delade de väl upp det lite också vill jag minnas, min mamma hon gillade att åka bada och grejor och sådär, det gjorde inte min pappa, utan vi skulle alltid åka någonstans, han var väldigt bilburen. Men han är uppväxt på Kungshöjd, så han har väldigt

mycket historier, hade mycket historier därifrån och ifrån stan i allmänhet, väldigt allmänintresserad av Göteborgs historia och så. Så vi var alltid på olika museum, vi var på olika stället, vi åkte till grejer och tittade på saker. Så. Så vi var nog överallt. Han såg det som, dels tyckte han det var roligt för han var lite rastlös själv, men vi var nog på de mesta ställen känns det som.

Intervjuare 1 [00:26:42]: Mm, mm. Men det gör inte du så mycket med dina barn eller, är det?

Talare 1 [00:26:48]: Nej. Det, jag försöker lite när vi åker omkring, men idag är man ju så himla uppslukad av sitt, sitter och stirrar ner i sina mobiler och alla är liksom helt borta för sig, inte alls på samma sätt.

Intervjuare 1 [00:27:05]: Nej.

Talare 1 [00:27:04]: Att man liksom bara, hallå nu får ni titta, för nu är det, det här är viktigt, det här måste ni veta [skrattar 00:27:11] .

Intervjuare 1 [00:27:11]: Mm, mm.

Talare 1 [00:27:13]: Och så tappar man lite också, jag, generationsvis, man kanske inte lyssnade jättenoga på det pappa sa heller. Sen vet man inte heller om han fabulerade lite.

Intervjuare 1 [00:27:23]: Mhm.

Talare 1 [00:27:23]: Ja, de var lite livfulla berättare han och hans bror så. Nej det gjorde de inte, men, nej, det gör jag tyvärr inte så mycket.

Intervjuare 1 [00:27:33]: Mm, vad gjorde dina föräldrar?

Talare 1 [00:27:34]: Min mamma jobbade som lönekontorist, och min pappa, bra fråga, vad han gjorde, han gjorde lite allt möjligt. Han jobbade på B&W som det hette på den tiden. Han jobbade på scoutvaror i många år, hand om det. Det var väl det sista han gjorde där. Innan, när jag var riktigt liten då jobbade han på Ferm & Persson och ritade glasfasader. Så, en glasfirma.

Intervjuare 1 [00:28:03]: Mhm. Mm för du sa han skulle rita om?

Talare 1 [00:28:04]: Han ritade om det huset ja, men det, rita hus och sådär det gjorde han bara som hobby, men han ritade glasfasader, så jag vet vi var och tittade på några glasfasader i Nordstan han hade ritat, någon glasruta. Gamla, gamla glasdörrarna till kinarestaurangen Ming på Kristinelundsgatan vet jag. Alltid gå dit och äta, med honom. Ja men det var roligt, han hade alltid grejer att berätta om saker. Han var väldigt om sig och kring sig liksom, jobbade, han sprang liksom springpojke och lite allt möjligt utan, kunde berätta så roliga saker.

Intervjuare 1 [00:28:47]: Mm, men de var från Göteborg också dina föräldrar eller?

Talare 1 [00:28:51]: Ja.

Intervjuare 1 [00:28:52]: Tycker du att du är göteborgare?

Talare 1 [00:28:56]: Ja, det tycker jag.

Intervjuare 1 [00:29:00]: Vem är, vad är en göteborgare?

Talare 1 [00:29:04]: Jag vet inte. Jag tänker att, jag är född och uppväxt och har inte kommit härifrån så mycket mer, det måste ju ändå vara nån sorts definition på att man är göteborgare. Jag vet inte, vi har en del på jobbet som kommer från Lysekil till exempel, eftersom vi har ett stort raffinaderi i Lysekil. Och de har ju lite svårt ibland för det här att man är så anonym här i Göteborg, man känner ju inte alla. Du kan gå ut i stan och säga att du jobbar på Preem Raff och folk bara, vad är det för något, och det gör man inte i Lysekil, jag jobbar på raffet, jaja, det är klart du gör, alltså. Så ja. Men det gillar jag, jag gillar den, att man är mitt i, att man är med i en gemenskap, fast jag behöver inte vara så mitt i. Jag skulle liksom inte kunna stå ut med att alla visste allt om mig hela tiden överallt och varenda grej jag gjorde skulle liksom alla ha koll på. Och man skulle vara släkt med alla. Att man kan vara lite anonym, men ändå liksom som jag gör, åker in för att bara se folk. Det kan räcka. Men det kan också många tycka är tråkigt, att man inte känner så många. Men i Göteborg pratar man ju med alla, så att.

Intervjuare 1 [00:30:32]: Är det så tycker du?

Talare 1 [00:30:34]: Det är lite blandat faktiskt. Min man vet jag, han försöker köra med den grejen ofta. Funkar väl lite halvblandat. Jag är inte fullt så pratig som han är, det är lite olika. Mm.

Intervjuare 1 [00:30:54]: Mm.

Talare 1 [00:30:55]: Tänker alltid, ja det är inte en infödd göteborgare [skrattar 00:30:58] tänker man då, om de inte är lika pratiga tillbaka.

Intervjuare 1 [00:31:01]: Ja, just det, mm.

Talare 1 [00:31:03]: Just det här bara lite, lite, ja, att man kan kallprata fast på ett sånt sätt så att om man har med sig någon som inte känner till det så tänker de att, oj de känner varandra väl, det tycker jag är typiskt göteborgskt. Det upplever jag inte i Stockholm till exempel. Då tror de att man är totalt rubbad om du går ut och pratar med någon helt spontant, eller pratar med någon i kön eller, det gör man inte. Det kan man göra här. Det är lite befriande, det är inte så jobbigt.

Intervjuare 1 [00:31:39]: Mm, finns det någon äkta göteborgare skulle du säga, eller?

Talare 1 [00:31:45]: Jag vet inte riktigt. Det finns ju många som går runt och låter väldigt göteborgska, men om det gör en mer eller mindre äkta göteborgare, det vet jag inte riktigt.

Faktiskt. Så jag har lite svårt att svara på, vad är en äkta göteborgare. Jag tänker, om man bor här och vill bo här, och vill liksom vara del av det som händer här i Göteborg eller vara med och göra saker, så är man ju göteborgare. Måste ju ändå vara en grundprincip. Sen kan man vara liksom infödd göteborgare. Det är ju en annan sak, men att man är göteborgare kan man ju vara även om man inte är född tycker jag, faktiskt. Du kan ju faktiskt vara född göteborgare och inte alls tycka sig vara det.

Intervjuare 1 [00:32:54]: Har du varit med om det höll jag på att säga, eller?

Talare 1 [00:32:57]: Ja men det finns ju faktiskt folk som inte tycker, tycker om att vara liksom så anonym som man är. Göteborg är ju liksom både en liten stad, men den är liksom lite konstigt stor, så att du kan vara både, ja, den är för stor för att vara en småstad med den där gemenskapen och den är för liten för att vara en storstad som Stockholm till exempel. Så att ja. Så ja, det finns ju folk som faktiskt inte trivs med det. Ja.

Intervjuare 1 [00:33:33]: Mm, du tänker, de vill ha, även om de är födda här så vill de ha något annat än liksom?

Talare 1 [00:33:39]: Ja. Men man kan ju ha en tight liten gemenskap liksom i området man bor i eller liksom.

Intervjuare 1 [00:33:48]: Men vad tycker du är bäst med Göteborg, skulle du säga? Är det det här, ja, vad är det som är bäst med Göteborg?

Talare 1 [00:34:00]: Jag vet inte vad som är bäst med Göteborg. Svårt att, alltså det är ju fortfarande svårt att säga eftersom jag inte har någonting att jämföra med. Jag har aldrig bott någon annanstans.

Intervjuare 1 [00:34:17]: Tre bra saker då, om man säger, formulerar det så. Säg tre bra saker med Göteborg?

Talare 1 [00:34:23]: Ja. Kan ju inte vara klimatet [skrattar 00:34:28]. Kan det ju inte vara. Nej jag vet inte vad som är bra med Göteborg. Nej men den är ju lagom stor, alltså det är en greppbar stad på något sätt. Du har en, du har en ganska definierad stadskärna, du vet att, du vet att du är i stan, men du kan ändå gå runt lite i lite olika sub små stadskärnor, och det tycker jag är lite bra, att det inte är, att det är större än bara ett torg, men inte så att du åker så att du är på flera. Jag vet inte, men det är väl bara lagom greppbar. Jag tycker det är kul att man försöker göra saker i Göteborg, att det finns någon sorts trots allt även om det är liksom gnälligt på det mesta, så tycker jag ändå att det finns ambitioner lite grann. Att det finns någon sorts, att man vill lite, att man är lite stolt, så, över sin stad, eller.

Intervjuare 1 [00:35:38]: Vad tänker du på?

Talare 1 [00:35:39]: Jag tänker, man vill göra saker, man vill liksom göra lite nya, man vill inte fastna i det gamla. Att det finns ett nytänk, även om det finns väldigt många som inte tycker att det är bra. Och jag tänker om vi skulle ha en linbana över älven, det är väl jätteroligt, varför skulle man inte kunna ha det. Nej, ska ha en bro till, ja men kan väl ha en bro till

också, alltså, det ena utesluter inte det andra, det var väl ingen dum idé med att skoja till det lite, blir ju inte så roligt annars. Att man gör lite roliga saker.

Intervjuare 1 [00:36:13]: Mm, byggnation och så tänker du.

Talare 1 [00:36:13]: Ja, lite struktur och lite få ihop stadsdelar lite. Det knyter ju samman saker, vi bygger nytt och förtätar, som det så piffigt heter.

Intervjuare 1 [00:36:29]: Mm.

Talare 1 [00:36:29]: Eller knöar ihop det lite grann [skrattar 00:36:33] och gör det omöjligt att köra. Men det är ju ändå kul att folk bor, jag tycker det är bra, folk ska bo inne i stan, det ska inte finnas dömråden, med gamla sunkna fartyg och sånt där som tar upp plats av någon märklig anledning. Kan jag inte riktigt finna, någon vett och balans i. Har jag hittat tre saker som var bra eller?

Intervjuare 1 [00:37:02]: Jag vet inte, men det är inget tvång [skrattar 00:37:05].

Talare 1 [00:37:07]: Nej. Och att det är nära havet, jag tycker om att det är en stad nära havet. Det tycker jag är väldigt bra. Vi gillar hav i vår familj. ... Ja. Mm.

Intervjuare 1 [00:37:33]: Säg tre dåliga saker då, kan du komma på det?

Talare 1 [00:37:40]: Men det kan väl vara lite i den här goa och glada göteborgsandan, att det är jävla gnälligt också kan jag tycka är lite tråkigt. Alla gnäller. Gör de säkert överallt, men jag tänker, kunde ändå ha lite ambitioner om att få ihop stan och få lite förbindelser hit och dit och göra nya saker, att det ska vara ett sånt otroligt motstånd hela tiden.

Intervjuare 1 [00:38:08]: Varför är det så tror du?

Talare 1 [00:38:12]: Jag vet inte. Vissa grejor kan jag förstå, jag kan förstå folk som tycker att, varför ska vi bygga ett hus på Heden, det, ja, jag kan tänka, varför kan vi inte få ha fotbollsplanen där, det har vi nu haft där alltid, det kan vi väl ha. Det är inte en jättestor yta som går fullständigt, vi kommer inte stå och falla med Heden liksom. Jag tänker, ja men det finns alltid någon som vill ha bättre förslag eller inte där eller inte, man kan aldrig hitta något som passar alla. Bygger man om så blir det trafikstörningar, och då blir det krångligt, och så tar det lång tid och, men man vill ändå ha det. Alltså det här att folk vill ha så mycket, men det får inte, man får inte bli drabbad av det själv. Den kan jag tycka är lite, jag tycker det är jättebra, det är fantastiskt trafik kaos här utanför hela tiden, kommer det vara till november 2019 står det på skylten, det är ju inte alls långt kvar. Förstår det inte, det blir ju helt fantastiskt bra när det blir klart. Tar gärna lite kaos. Nu sitter ju inte jag i köer då, för jag jobbar i skift. Så att ja okej, jag kanske inte är helt, så det kan jag tycka är lite dåligt det här eviga, att vi ska gnälla, att man inte kan öppna tidningen, jag prenumererar på Göteborgstidningen, eller Göteborgsposten, det gör vi fortfarande, vi vill ha den i pappersformat, är också noga med det, kanske inte sitta och läsa allting på en skärm. Och det är som sällan något roligt, utan det är bara, gnäll gnäll gnäll och är det någonting som rapporteras i den här tidningen som är lite roligt, då är det någonting som redan har hänt, då

tänker jag, ja men det kanske kunde varit kul att veta om att det fanns, eller att det skulle hända [skrattar 00:40:03]. Så det kan jag väl tycka är lite dåligt eller lite sådär. Det är, ja, det lyfts fram så mycket dåliga saker hela tiden.

Intervjuare 1 [00:40:12]: Mm, tycker du att det är något som har varit så länge eller är det något du tycker har blivit?

Talare 1 [00:40:22]: Jag tror inte det är typiskt göteborgskt, jag tror det är allmänt att det kommer fram mycket mer. Man vet, man får till sig så mycket, det florerar så mycket både falska och sanna nyheter eller information och fakta, påstådda fakta. Och det tror jag är ett litet problem, för man blir lite både uppjagad och utmattad på en och samma gång, eller man blir blasé, alltså jaha, nu sköt de en till, jaha. Alltså, det är både otäckt och likgiltigt, alltså, det blir så mycket grejor som man ska ta till sig hela tiden och så mycket information och det är så mycket katastroflägen, alltså det är så mycket, folk är så chockade överallt hela tiden och folk är så förvånade och skräckslagna, de är kränkta och de är allt möjligt, det tycker jag inte, det är inget göteborgskt fenomen. Men det kan jag tycka är lite stönigt och det, det sänker, vi får inte gjort någonting, alltså det händer ingenting i stan, det blir ju bara kaos. Och av ingen vettig anledning alls, för att folk bara är allmänt emot.

Intervjuare 1 [00:41:34]: Mm, vad behövs tror du då, för att ändra på det, eller, finns det något?

Talare 1 [00:41:45]: Ja, ja vet inte riktigt hur de fungerar när de, med de olika politiska, kommunpolitikerna och kontra tjänstemännen och vad uppdelningen är och vilka som har exakt vilket mandat att bestämma, besluta vad. Det vet jag faktiskt inte riktigt, men det verkar inte, det är ju ingen övergripande grej. Och det här med stadsdelar, när vi delade upp och hade oss, det tycker jag faktiskt är helt bananas.

Intervjuare 1 [00:42:21]: För att?

Talare 1 [00:42:22]: Nej men om vi nu vill integrera folk, av olika slag, då blir det inte bättre om vi delar upp oss ännu mer. Jättekonstigt sätt att angripa det på, tycker jag. Och det blir inte riktigt rättvist. Faktiskt inte.

Intervjuare 1 [00:42:48]: På vilket sätt?

Talare 1 [00:42:50]: Det blir lite ojämnt resursfördelat och jag tycker att det blir väldigt tungrott i vissa området, väldigt enkelt på andra områden. Och jag vet inte riktigt, om det blir liksom helt, jag tänker att det blir inte så bra helt enkelt. Det är svårt att, det är ju då, då blir det ju vi och dem på något sätt. Det är ju, på detta viset har vi delat upp staden ännu mer.

Intervjuare 1 [00:43:30]: Mm, upplever du Göteborg som segregerad?

Talare 1 [00:43:32]: Ja, det gör jag faktiskt. Och den är även segregerad inom olika stadsdelar. ... Ja.

Intervjuare 1 [00:43:47]: Mm, och vad tänker du, liksom, jag förstår vad du menar att det delas upp ännu mer och så, och hur, hur skulle man jobba, har du lösningen? [skrattar 00:43:59]

Talare 1 [00:44:00]: [skrattar 00:44:00] Ja, nej men jag tänkte bilda ett litet parti. Nej, det tänkte jag inte göra. Nej men jag tänker att, jag vet inte riktigt vad vitsen är med att ha de olika stadsdelarna, om det på något sätt skulle bli lättare. Jag antar att det var intentionen, att det skulle bli enklare att inte ha en så stor stad, utan ha mindre stad, stadsdelar. Jag förstår mycket väl tanken, den kan vara väldigt god, men, det blir, jag vet inte, jag tror att känslan av att det är, inte är så integrerat gör att...

Intervjuare 1 [00:44:38]: Nej, men jag tänker mer allmänt, hur får man folk ihop liksom, hur, vad, ja? Vad är tricket för att?

Talare 1 [00:44:52]: Ja, vad är tricket? Jag vet inte, jag är själv inte jättebra på att integrera höll jag på att säga, om man tittar på vilka man själv umgås med så är det lite likasinnade med samma uppväxtbakgrund och ungefär samma utbildning och samma härkomst rent ut sagt. Så att, ja. Jag vet faktiskt inte riktigt hur man skulle, hur man ska göra.

Intervjuare 1 [00:45:35]: Mm.

Talare 1 [00:45:37]: Det är också svårt när man bor, bor man såhär som man gör här så bor man ju väldigt privat liksom, man har liksom hägnat in sig själv i en liten, man har en stor trädgård, en gammal trädgård i ett område eller det, även om här är väldigt blandat, vårt område, med svenskfödda och icke svenskfödda från början, och det tycker jag är roligt. Faktiskt, tycker jag är bra, absolut. Men det är bara den här stadsdelen, Backa som jag bor i är ju väldigt segregerad. Det går ju liksom i steg bortåt, inåt gatorna, med olika socialgrupper rent.

Intervjuare 1 [00:46:26]: Mm.

Talare 1 [00:46:26]: Ja, så jag vet inte hur man ska göra, det är svårt, jag tycker det är bra när man blandar hus, det ska vara blandat med villor, det ska vara blandat med bostadsrätter och hyresrätter, jag tycker vi bygger alldeles för dyrt, jag tycker vi, det är alldeles för dyrt att bo inne i stan överlag. Jag tycker att det utesluter folk. Man förtätar stan, javisst, men det integrerar inte folk, alls. Tycker jag inte.

Intervjuare 1 [00:47:08]: Nej. Det hjälper inte om man inte kan, om man ändå inte får tillgång.

Talare 1 [00:47:11]: Om man inte får tillgång till det nej, mm. Och sen att det är så svårt att få bostad överhuvudtaget i Göteborg, jag menar, vi byggde ju ut huset även om vi visste att sönerna blir äldre, men jag tänkte att läser de här i Göteborg så kan de ju bo här, för de kommer aldrig få något studentboende inne i stan, och sen tänker jag lite, det finns de som bättre kan behöva det eftersom vi ändå bor i Göteborg, det kan finnas de som kommer utifrån som behöver ha den, som inte har någon som bor här, så att det tänker jag att de får man, är mitt sätt att ha inneboende, ha mina egna söner [skrattar 00:47:49] . Eftersom jag

inte är så himla öppen då för andra så kan jag ju inte hyra in någon annan, jag kan ju ha dem då.

Intervjuare 1 [00:47:58]: Precis, ja, ja.

Talare 1 [00:48:01]: Nej, så det tycker jag väl, ja.

Intervjuare 1 [00:48:07]: Om man tänker på folk som flyttar till Göteborg, vad tror du, vad skulle du säga, varför ska man bo i Göteborg, om man funderar på det?

Talare 1 [00:48:18]: Det är, jag tycker det är en fin, lagom, fin stad, det händer ganska mycket, vi har ganska stort kulturutbud. Kan inte precis påstå att jag själv tar del i det jättemycket, men jag tycker, det finns ju teatrar och vi har operan och vi har, det händer ju massor saker nere vid Andra Lång och alla dessa ståuppkubbar och andra evenemang, musikgrejer, vi har ju ganska mycket som händer, som man kan göra och gå och titta, man kan ju faktiskt sysselsätta sig med någonting varje dag, och på kvällarna om man vill, och tänker, bredda sig lite och inte snöa in på en enda grej. Så jag tycker att det finns massor att göra och jag tycker att det är en trevlig och fin stad i allmänhet liksom, på något sätt. Så varför inte, vi har ju en fin fikakultur [skrattar 00:49:17], man kan ju alltid fika någonstans, även om jag tycker den är lite enkelspårig för stunden med gigantiska amerikanska kanelbullar.

Intervjuare 1 [00:49:22]: Mm.

Talare 1 [00:49:23]: Mycket märkligt.

Intervjuare 1 [00:49:26]: Mm, hur tänker du, vad är, beskriv fikakulturen i Göteborg?

Talare 1 [00:49:30]: Nej, men det är ju, de har ju tagit över hela den där Fröken Olsson och Condeco och grejen, hela det har ju blivit ett stort stuk av det hela, med stora amerikanska muffins och det behöver liksom vara fyra stycken för att dela på en kaka. Men samtidigt så finns det ju överallt massa fik, så att visst, bullarna är stora, men strunt samma, jag tycker ändå det, man kan gå in och sätta sig var som helst. Finns ju alltid kvar lite, Ahlströms, brukar jag och killarna gå till, tycker jag är lite mysigt, sitta där med pensionärer och hårspray och allt vad det är, tycker jag är jättehärligt. Och, ja. Så det är bra.

Intervjuare 1 [00:50:21]: Mm, fikar du någonsin här i stadsdelen?

Talare 1 [00:50:25]: Nej. Det gör jag faktiskt aldrig. För det finns inte något fik direkt, vi har ju något på torgen då, något litet, men jag måste erkänna sen vi skaffade kaffemaskinen för några år sen så blir jag såhär, hm nej jag kan väl gå hem och ta vårt kaffe hemma, det är rätt så mysigt, kan man ju ta på, alltså rent [skrattar 00:50:47] jag har ju så mysigt kök, så jag tänker, varför ska jag sitta där på torget. Nej, där finns det inte något, där sitter det lite, nej det är inte som inne i stan, det är ett annat gäng som sitter, lite äldre och lite sådär. Nej, jag fikar aldrig här. Kan fika någon gång på Backaplan, finns nåt cafe på andra våningen där Café Vi heter den. Där kan jag ta någon fika om vi är nere och handlar jag och sönerna. En mutfika, nu då.

Intervjuare 1 [00:51:25]: [skrattar 00:51:26]

Talare 1 [00:51:26]: Men det, nej, jag fikar inte så mycket längre, alltså går jag ut själv på stan går jag inte ut och fikar själv. Då kan jag ta en snabb kaffe på 7 eleven för att mota en huvudvärk som kommer eftersom jag är lite kaffeberoende.

Intervjuare 1 [00:51:39]: Mm.

Talare 1 [00:51:41]: Men sitter inte så gärna, då åker jag hellre hem och sitter, har jag fått min dos av människor och. Jo, men jag kom på en annan bra plats som jag gillar, Saluhallen.

Intervjuare 1 [00:51:54]: Mm. Vid Kungstorget?

Talare 1 [00:51:56]: Ja, den saluhallen.

Intervjuare 1 [00:52:01]: Mm.

Talare 1 [00:52:02]: Där är det lite mysigt. Jag och yngste sonen vi brukar gilla att gå och äta lunch där, på kanten, på sidan där inne.

Intervjuare 1 [00:52:14]: Mm.

Talare 1 [00:52:15]: Ja, och så handla lite och man beställer sin julkalkon och sådär, så det är också en plats som man kan gå till.

Intervjuare 1 [00:52:24]: Vad är det som du gillar med?

Talare 1 [00:52:25]: Jag vet inte, jag tycker själva byggnaden är rätt så mysig, atmosfären, jag praoade där en gång när jag gick i nian, det var lite läskig upplevelse tycker jag, man stod i källaren där, där de styckar och så. Var väl kanske inte det roligaste på planeten och man tyckte väl kanske inte att kött var det godaste på väldigt länge efteråt. Blev lite överdoserad med den här köttdoften i näsan, men jag vet inte, jag tycker den är, det är en lite trygghetsgrej så, lite som Fiskekyrka som jag aldrig har förstått mig på. Varför i hela fridens namn man ska sälja fisk i något som ser ut som en kyrka och varför det är så attraktivt att gå dit, och visst är det en unik byggnad, men jag har aldrig på något sätt fastnat för den som Saluhallen, den känns lite hemtam, du kan köpa det mesta där. Lite sådär, varmt och tryggt ställe.

Intervjuare 1 [00:53:30]: Mm.

Talare 1 [00:53:31]: Inte så modernt. Lite ombonat, kanske lite hemtrevlig känsla.

Intervjuare 1 [00:53:39]: Mm, mm.

Talare 1 [00:53:42]: Vi gick ju på... hette det Basar Alliance där på hörnet, det kommer jag ihåg med det gamla, och vi gick på det där gamla köttbullecafé, det var ju viktigt att gå dit

och äta såna här köttbullar med senap, det är inte alls samma sak nu.

Intervjuare 1 [00:54:00]: När var det du gjorde det?

Talare 1 [00:54:02]: Åh det gjorde jag när jag var liten, då gick man dit med pappa och mamma, och man gick dit med farmor var jag dit med. Ja. Så rev de det, det kunde inte jag fatta, det som var så fint. Det var skumt, och det här nya det förstår jag mig inte alls på, Bioplatset, jätteskumt byggt. Vet inte hur de har tänkt. Men, ja. Så var det.

Intervjuare 1 [00:54:34]: Mm, vad gör ni annars helst om ni är lediga, förutom att gå och fika?

Talare 1 [00:54:42]: Vad vi helst gör, helst, helst åker vi härifrån höll jag på att säga [skrattar 00:54:49].

Intervjuare 1 [00:54:50]: Mm, till landet?

Talare 1 [00:54:50]: Till landet, ja. Men annars så gillar vi att vara mycket hemma, mycket hemma, åker in till stan lite, min man gillar att åka och gå i stan lite sådär, spelar Pokemon och hänger runt lite. Men vi kan åka, göra lite saker, allihop, har man hus och grejor, alltså det är alltid något att göra, så åker man iväg till något, nej. Är jag ledig så, nu jobbar jag ju två helger av fem också, så vad de sysslar med när jag jobbar, det är ju lite oklart. Men ja, det är alltid mycket man ska pyssla med tycker jag. Det blir mycket att åka iväg. Under många år var det mycket byggvaruhus, men.

Intervjuare 1 [00:55:43]: Mm, just det. Men vi pratade om det här med tårtbitarna och du sa, du hade varit i alla och så, tycker du att du känner till Göteborgs stadsdelar, så?

Talare 1 [00:55:57]: Vissa bättre än andra. Jag kan känna mig mer hemma i vissa stadsdelar än andra, andra är mer lite blankt, att jag har varit där, men, och jag måste säga att på, vad blir det då, östra stadsdelarna, där bort igenom, där, visst jag har varit där, men det är ju inget jag känner jag har någon relation till, och det är inget jag åker till spontant för att jag tar en tur till Angered centrum för att titta hur det är där, det, rent krasst, finns inte på kartbilden. Å andra sidan, finns andra torg jag inte åker till heller, i hela centrum så att, men det känns ju, jag har ingen relation dit, så jag har ingen, nej. Det är bara långt bort.

Intervjuare 1 [00:56:49]: Mm, och västerut och?

Talare 1 [00:56:51]: Västerut, ja, vi hade ju, min man då, Joakim, hans föräldrar kom ju från Askim, så då var vi mycket där eller ja, runt omkring. Inte så mycket mer söderut egentligen, men, vi var där, Billdal och badade lite i Hovås och Särö och gick mycket, ja dit brukar vi åka och gå också, Särö. ...

Intervjuare 1 [00:57:22]: Hur är det med skärgården, är den?

Talare 1 [00:57:27]: Ja, nej men den är fin höll jag på att säga [skrattar 00:57:29]. Norra skärgården är, nu är vi inte så mycket ute i skärgården här då eftersom vi har sommarstället

där uppe så då bor vi ju i skärgården på ett annat sätt. Förut hade vi ju en båt här också, som låg ute vid Krossholmen, så då puttrade vi omkring ute i skärgården med den. Och norra skärgården, där badade vi mycket, när jag var liten åkte vi ut där, pappa bodde ute på somrarna ute på Öckerö när han var liten. Så då gillade vi att ta en tur ut dit, åkte runt lite där och där kunde man också bada och äta räkmacka och sånt som man ska göra. Södra skärgården har jag egentligen ingen annan relation till än att vi har varit där någon gång med skolan, och att äldste sonen har en kompis som bor ute på Brännö, så har vi varit där hos dem då. Annars åker jag inte aktivt till skärgården så. Bara för att åka till skärgården. På något sätt så är det så att man har så mycket grejor så nära så det blir inte av att man gör det. Jag tänker, jag är ibland mycket mer aktiv när jag är i Stockholm, för att, oj, då vill man göra det och så måste man se detta och detta. När folk kommer hit och säger, ja vi skulle göra det här, jag bara, oj ja gud ja det är fint, där var jag, det är 30 år sen, alltså, ja, man blir lite hemmablind ju.

Intervjuare 1 [00:59:01]: Mm, mm, nej men så är det ju.

Talare 1 [00:59:02]: Guldheststornet till exempel, kom jag på ett annat trevligt ställe. Där har vi varit mycket. Också. Inte så mycket på senare tid, men innan. Mm. Också bra fikaställe.

Intervjuare 1 [00:59:16]: Mm.

Talare 1 [00:59:17]: Bra ställe att ta folk till som kommer som inte har varit i Göteborg innan. Om man har tur med vädret.

Intervjuare 1 [00:59:23]: Just det.

Talare 1 [00:59:23]: Annars är det helt värdelöst. [skrattar 00:59:24]

Intervjuare 1 [00:59:25]: Mm, lite trångt, ibland.

Talare 1 [00:59:27]: Ja, det kan vara väldigt trångt.

Intervjuare 1 [00:59:31]: Mm. Just det. Jag skulle fråga, två saker till, men nu kom jag bara ihåg den ena, men det där med göteborgsandan nämnde du lite kort bara, vad är det tycker du, eller vad står det begreppet för i din värld?

Talare 1 [00:59:53]: Jag vet inte, tyvärr tycker jag den har blivit lite nersolkad, alltså göteborgsandan låter inte så vackert nu för tiden, det klingar inte speciellt bra i mina öron, utan det är lite smågoa gubbar som är lite väl goa. Och lite mutskandaler och lite alltså, det är ju det som färgar på något sätt, så det här som förr var den här goa andan där folk jobbade, om man läser Göteborgs historia så är det ju så spännande med de här lite rikare familjerna som byggde de och det var Sahlgrenska och det var det ena med sjuttioartonde, alltså de ville bygga upp en stads, fungerande stad på något sätt. Den har vi inte riktigt upplevt i modern tid, den andan, liksom vi lever kvar där fortfarande, och inbillar oss att det är någon go anda. Men jag vet inte, jag kan inte tycka riktigt att den är övergripande sådär, känns, och den får inte så fint i tidningar och pressen, blir ju inte så himla alltid, den har ju blivit ett skällsord, eller en ganska tråkig, tråkigt ord.

Intervjuare 1 [01:01:02]: Mm.

Talare 1 [01:01:03]: Så den är ju inte alls positivt klingande längre, rent, även om jag tycker att ursprungsandan är ju egentligen, alltså de flesta som, alltså de, majoriteten som bor här i Göteborg, de vill ju ändå ha en god anda, alla vill ju liksom göra något roligt och ha det trevligt, är ändå någon slags ambition, men den överskuggas tyvärr av saker som.

Intervjuare 1 [01:01:30]: Mm, vadå menar du till exempel? Alltså när du sa såhär, gubbar som pratar med varandra, eller jag vet inte vad du sa, men alltså det här som är negativt med göteborgsandan idag?

Talare 1 [01:01:41]: Ja men det är när man hör med mutskandaler och mycket med politikerna och tjänstemännen som gör det ena med det sjuttioartonde och det händer väl i väldigt många kommuner, men då väljer ju gärna tidningarna att vinkla det till göteborgsandan. Göteborgsandan har ju idag en helt ny innebörd.

Intervjuare 1 [01:02:02]: ja, jag förstår, vad du menar.

Talare 1 [01:02:04]: Så att.

Intervjuare 1 [01:02:05]: Muteborg och?

Talare 1 [01:02:05]: Ja, precis. Så det låter ju inte, den låter ju inte så rolig längre.

Intervjuare 1 [01:02:09]: Nej.

Talare 1 [01:02:11]: På något sätt, så att.

Intervjuare 1 [01:02:12]: Men tror du den kan räddas? [skrattar 01:02:14]

Talare 1 [01:02:14]: Ja, det tror jag absolut den kan göra, absolut den kan göra.

Intervjuare 1 [01:02:21]: Mm, hur då?

Talare 1 [01:02:23]: De får väl strukturera upp det här lite och klargöra vad tjänstemän har för befogenheter och vad det finns för kontrollsystem, det verkar ju vara lite småluddigt, det verkar ju inte vara någon större ordning på det här med vem som kan attestera vad och godkänna vad. Verkar vara en dålig, dålig god ordning i själva organisationen, jag tänker att så styr man ju inte ett privat företag på det sättet, som de verkar göra, och då tycker jag, det är ju nästan lite kriminellt, det är ju våra pengar, det är ju liksom, jag har ju betalt en andel i den här fabriken Göteborg. Och då förstår jag att folk blir irriterade, och det gör jag ju själv också, det tycker man ju är lite dålig stil, man betar sig inte på detta viset. Det är liksom vuxna människor vi, ja. Och om det är illvilja eller om det är folk som, om vissa personer vill sko sig, jag kan inte lämna någon åsikt om detta eller om det är ren okunskap, jag tänker, kan alla människor som blivit valda och satta på sina olika positioner, vet de vad de har valt, liksom, eller vad de gör? Tänker att man kanske inte kanske rekryterar folk likadant inom

privata sektorn som man gör inom den kommunala, och därav får vi liksom det vi skördar hur vi sår liksom, vi har planterat det här och då får vi liksom resultatet och, så lite uppstyrning i hur det funkar, verkar vara mycket, jag vet ju inte alls hur det går till, men det låter ju som att det är någon sån allmän röra. Så det behöver nog städas upp lite i organisationen.

Intervjuare 1 [01:04:17]: Mm, den där andra frågan följer lite då på det kan man tänka, jag tänker bara allmänt egentligen, hur, om du tänker Göteborgs framtid, säg tio tjugo, eller 100 år, vad är det, hur ser du på den, vad tror du om den?

Talare 1 [01:04:39]: Förhoppningsvis så tänker jag att den ska vara lite mer öppnare, jag tycker vi skulle ha lite mer ställen som är offentliga ställen. Jag tycker vi saknar lite det, vi stänger bibliotek och vi tar bort mötesplatser, och jag tycker mötesplatser och en öppen yta på ett torg, det är liksom inte en mötesplats. Pratar mycket om ungdomsgårdar och sånt, men jag tänker, det behöver inte vara ungdomsgårdar, vi hade Folkets hus förr, det fanns massa grejor. Det tror jag är jätteviktigt. Jag tror vi behöver ställen att vara, för folk är så privata. Man är så innesluten i sitt på något sätt. Och det är ju det som väldigt många som kommer utifrån från andra länder tycker ju att vi är så vansinnigt tråkiga och även bara från en småstad och komma hit och tycka att vi är så inne, och det är vi. Men vi har heller inget spontant ställe att vara på, vi är ingen riktig pub och krogkultur, vi går inte till puben, vi har inte något kvartersställe att hänga på, rent, och då ska man vara hemma hos varandra och då blir det så organiserat och så har man tappat hela det här spontana. Så jag tänker att om vi, om vi inser det i stan, att skaffa fler offentliga ställen att vara på, som kanske inte kräver att man, att man går och äter på, fler restauranger menar jag inte, såna ställen utan fler ställen att bedriva verksamhet, lite klubbkvällar och lite bridgekvällar, att det finns, lite Folkets Hus samlingar, det tror jag skulle vara jättebra. Då finns det absolut hopp om staden. Men om vi fortsätter och bara innesluter oss, då kan vi ju, tycker jag att då är det ju som vad som helst, då är vi bara rädda för varandra och, det tror jag vi är nu, nu är vi ju jätterädda, det är därför SD kommer så långt, det är ju för att folk är rädda.

Intervjuare 1 [01:06:55]: Mm.

Talare 1 [01:06:56]: Det är ju liksom, jag tycker ju själv att det är otäckt, jag går inte var som helst, och jag låter ju inte mina söner, även om de, även om äldsta sonen är ju liksom myndig, kan jag ju åka och hämta honom på stationen och jag kan ju liksom tycka att vissa ställen är mindre bra att vara på.

Intervjuare 1 [01:07:21]: Mm.

Talare 1 [01:07:22]: Tycker jag är tråkigt, för folk är rädda och det skapar ju liksom, det skapar ju liksom ingen bra miljö alls. Sen behöver, alltså Göteborg är en väldigt regnig stad, nu har vi haft det vansinnigt varmt i sommar men annars är det ganska regnigt. Vi behöver ha möteslokaler. Man kan inte sitta ute som i södra Europa eller någon annanstans, utomhus och sitta och småprata. Och såna spontana saker och en park, det funkar inte här, för vi kan inte sitta i leran och, vi behöver helt enkelt ha någonstans att vara undan regnet och fukten.

Intervjuare 1 [01:08:08]: Mm.

Talare 1 [01:08:10]: Så det tror jag överlag skulle vara bra, och att man blandar lite mer folk, så. Ja, nej men lite, mer integrering, av alla sorter, integrering. Både etnicitet och social status och ekonomisk status och, så blandat, tror jag, mår man bäst av.

Intervjuare 1 [01:08:40]: Mm.

Talare 1 [01:08:41]: Annars blir det väldigt tråkigt. Tänk dig bara en hel stadsdel med såna som jag, hade varit urtråkigt [skrattar 01:08:50].

Intervjuare 1 [01:08:51]: Mm, ja men det är bra, känner du nu att du vill lägga till någonting som du har tänkt att det där måste jag få sagt också?

Talare 1 [01:09:01]: Nej, jag bara funderar på, vad ska du med detta till [skrattar 01:09:04] ?

Intervjuare 1 [01:09:07]: Ja men vi

Talare 1 [01:09:06]: Ja, och vad man tror, vad folk tror.

Intervjuare 1 [01:09:08]: Ja, men det blir jättebra, dels är det ju en plan om att kanske göra, ja antingen, eller både och, en utställning och en bok till år 2021 då, och i så fall återkommer ju vi om vad som används och så vidare, men sen är det ju mycket tanken att just spara detta då, så att om 100 år när det är 500-årsjubileum så kan de, vad tänkte göteborgarna 2021, vad var det som var viktigt, och ja, berättelser helt enkelt. För från förra århundradet då, när det var 300-års så har de samlat in mycket, mycket liksom material eller filmer på hantverk och liksom hus och såna saker finns mycket sparad, men inga berättelser alls.

Talare 1 [01:09:54]: Nej, nej.

Intervjuare 1 [01:09:54]: Så det ville man liksom väga upp den här gången då.

Talare 1 [01:09:56]: Ja just det.

Intervjuare 1 [01:09:58]: Så det tänker jag är jättespännande, att om 100 år så lyssnar de på dig här och.

Talare 1 [01:10:03]: Ja, precis.

Intervjuare 1 [01:10:04]: Ja, men då tackar jag så mycket.

Talare 1 [01:10:07]: Ja, tack själv.

[bandningen slutar]